

lige Foranstaltninger, svarer ikke til Virkeligheden.

Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for de forskellige Bemærkninger, han fremsatte som Svar til mig. Han sagde ganske vist, at han paa nærværende Tidspunkt ikke kunde give noget Tilsagn med Hensyn til Bestemmelsen i § 3. Jeg lægger Vægten paa Ordene „paa nærværende Tidspunkt“, paa et senere Tidspunkt vil den højtærede Minister maaske efter Forhandling med Udvalget stille sig imødekommende overfor Ændringer her.

Med Hensyn til Opkrævningen i Tønder Amt skal jeg ikke fordybe mig i Enkeltheder; der vil blive Lejlighed til at komme tilbage dertil i Udvalget.

Naar den højtærede Minister siger, at hele den Ordning, der blev indført i 1920, kun var en Gældsafvikling, saa er dette dog kun i begrænset Omfang rigtigt, for Afviklingen af den tyske Ulykkesforsikring i de sønderjydske Landsdele omfatter jo ikke alene de Arbejdsgivere, der var der i 1920, men ogsaa Arbejdsgivere og Entreprenører, der kommer Nord fra og sætter Foretagender i Gang i de sønderjydske Landsdele, og for disses Vedkommende bliver det da, for at tage et eklatant Eksempel, en oplagt Dobbelthbyrde.

Jeg havde nok formodet, at Bestemmelsen i § 5 tog Sigte paa de omhandlede Kapitaliseringsregler m. m., og det, synes jeg, er af saa stor Vigtighed, at man maa have nærmere Oplysninger derom i det kommende Udvalg. Jeg kan tilsiige Ministeren, at fra vor Side vil der blive gjort alt for at gøre denne Udvalgsbehandling saa kort og saa velvillig som muligt.

Mads Larsen: Jeg har aldeles ikke tilsetigt at rette nogen Bebrejdelse mod den sønderjydske Befolkning; men naar de Herrens Ordførere staar og siger, at de har aldrig været tilfredse med denne Lov, endskønt den var givet i en god Mening fra den danske Rigsdags Side, og endskønt der er vist meget stor Imødekommenhed ogsaa mod den sønderjydske Befolknings Interesser, ja, saa maa de Herrer undskylde, saa kan jeg ikke forstaa det anderledes, end at det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen udtrykte det: Vi har svært ved at give vor Tilfredshed Udtryk. Han sagde, at det stammede fra Fortiden, men man skulde netop tro, at Fortiden, da de levede under helt andre Vilkaar, maatte gøre, at de saa Forskellen og saa, hvor meget bedre de havde det nu, og da var det ikke urimeligt, om de, der var Folkets Førere og Re-

præsentanter her i Rigsdagen, ogsaa en Gang imellem lod deres Tilfredshed komme frem; thi Utilfredshed har vi hørt ofte nok.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg maa i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen erklære, at jeg ved mange Lejligheder i Forhandling med Repræsentanter for den sønderjydske Befolkning har hørt Udtalelser af Tilfredshed med de Foranstaltninger, der blev truffet, og med de Ofre, som man fra dansk Side bragte for at ordne Forholdene i de genvundne Landsdele paa en tilfredsstillende Maade. Jeg har hørt denne Tilfredshed udtalt mange Gange, senest og stærkest maaske i Anledning af de Foranstaltninger, som i indeværende Rigsdagssamling er blevet truffet til Forstærkning af Laanefonden og ved Oprettelsen af Hypoteklaanefonden med det Formaal at ordne sekundære Prioriteter i de sønderjydske Landejendomme paa en for disses Ejere tilfredsstillende Maade. Det er heller ikke underligt, at denne Tilfredshed har fundet Udtryk, idet det tør siges, at Danmark paa alle Punkter, ogsaa hvor det har krævet økonomiske Ofre, har vist sin Redebønhed til at bringe de Ofre, der var fornødne for at ordne det hele paa en for hele Befolkningen heldbringende Maade.

Derfor er der heller ikke Tale om, at nogen er — jeg vil ikke bruge Udtrykket „vrede“, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen brugte, men blot forundrede over, at der endnu kan være et eller andet Punkt, hvor Tilfredsheden er mindre, eller hvor der maaske ligefrem er Utilfredshed. Det skulde være højest besynderligt, om man paa alle Omraader netop havde ramt det, som den sønderjydske Befolkning anser for det rette. Her er jo netop et Omraade, hvor man ikke har gjort det efter de sønderjydske Arbejdsgiveres Mening. Men det kan ikke nytte, at man afviser hele den Forberedelse, som blev truffet, før Loven af 28. Juni 1920 gennemførtes, og som sikrede Tilslutning fra de Sammenslutninger, som i denne Forbindelse var af Betydning. Det nytter ikke, at man nu uden videre afviser dette og siger: Den Gang forstod man ikke bedre. Nej, den Gang var man maaske ikke rigtig klar over, hvor stor Offervillie der paa mange Punkter i den følgende Tid maatte udvises. Havde man været fuldt klar over det, kan det gerne være, at man havde stillet Fordringerne ved Ulykkesforsikringsordningen paa anden Maade, end man den Gang gjorde. Men denne Offervillie fra dansk Side er jo netop ogsaa blevet vist i overordentlig Grad paa dette Punkt. Gen-